

199. sz. Ajánlás

a halászati ágazat munkafeltételeiről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

melyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 2007. május 30-án 96. ülészakára ült össze

Tekintettel a szakképzésről (halászsok) szóló 1966. évi ajánlásra

Figyelembe véve a halászatban való munkavégzésről szóló 2005. évi 196. sz. ajánlás hatályon kívül helyezésének a szükségszerűségét, mely a munkaidőről (halászat) szóló 1920. évi 7. sz. ajánlást váltotta fel, valamint

Miután úgy döntött, hogy bizonyos javaslatokat fogad el a halászatban való munkavégzéssel kapcsolatban, mely a nevezett ülészak negyedik napirendi pontját képezi, valamint

Miután úgy döntött, hogy jelen javaslatokat a halászatban való munkavégzésről szóló 2007. évi (továbbiakban az Egyezmény) egyezményt kiegészítő, és a halászatban való munkavégzésről szóló 2005. évi 196. sz. ajánlást hatályon kívül helyező nemzetközi ajánlás formájába önti;

A mai napon, 2007. június 14-én elfogadja az alábbi Ajánlást, mely a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló a 2007. évi Ajánlasként idézhető.

I. RÉSZ – A HALÁSZHAJÓK FEDÉLZETÉN BIZTOSÍTANDÓ MUNKAKÖRÜLMÉNYEK

Fiatalok védelme

1. A Tagok kötelesek a halászhajók fedélzetén dolgozó, 16 és 18 év közötti személyek tengerre szállás előtti képzésének követelményeit meghatározni, tekintettel a halászhajók fedélzetén történő munkavégzésre vonatkozó képzés nemzetközileg elfogadott normáira, ideértve azokat, melyek a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre, így az éjszakai munkavégzésre, a veszélyes feladatokra, a veszélyes berendezésekkel való munkavégzésre, a nehéz rakományok kézi mozgatására és rakodására, a hidegebb éghajlatokon történő munkavégzésre, a hosszabb időn keresztül történő munkavégzésre, továbbá a kapcsolódó kockázatok felmérését követően azonosított egyéb hasonló kérdésekre vonatkoznak.

2. A 16 és 18 év közötti személyek képzése biztosítható gyakorlati időn vagy arra jóváhagyott képzési programban való részvétel útján is, melyeket az arra meghatározott szabályoknak megfelelően szükséges megtartani, illetve azokat az illetékes hatóságok ellenőrzik, továbbá melyek nem akadályozhatják az érintett személyek általános oktatását.

3. A Tagok kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni annak érdekében, hogy a 18 év alatti személyeket szállító hajók fedélzetén rendelkezésre álló biztonsági, életmentő és túlélő felszerelések megfeleljenek az ilyen személyek méreteinek.

4. A 18 év alatti halászok munkaideje nem haladhatja meg a napi nyolc órát, illetve a heti 40 órát, továbbá az ilyen személyek túlóráit nem végezhetnek, csak ha azt elkerülhetetlen biztonsági okok indokolják.

5. A 18 év alatti halászoknak elégséges időt kell biztosítani az összes étkezésre, valamint a napi fő étkezés vonatkozásában azok legalább egy órányi szünetet kapjanak.

Orvosi vizsgálatok

6. Az ilyen vizsgálatok jellegének előírásakor a Tagok fordítsanak megfelelő figyelmet a vizsgálandó személy életkorára, valamint az elvégzendő kötelezettségek természetére.

7. A vonatkozó orvosi igazolásokat az illetékes hatóságok által jóváhagyott orvos írja alá.

8. Megfelelő intézkedések teendők annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a vizsgálatok után úgy minősülnek, hogy nem alkalmasak halászhajók vagy egyes típusú halászhajók fedélzetén történő munkavégzésére, illetve a fedélzeten bizonyos típusú munkák elvégzésére, további vizsgálatok kérhessenek olyan egészségügyi szakértőtől, illetve szakértőktől, akik minden halászhajó-tulajdonostól, továbbá a halászhajó-tulajdonosok vagy halászok minden szervezetétől függetlenül járnak el.

9. Az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a tengeren dolgozó személyek orvosi vizsgálatára és orvosi igazolására vonatkozó olyan nemzetközi irányelveket, mint az (ILO/WHO) *A tengerészek tengerre szállást megelőző és időszakos egészségügyi alkalmassági vizsgálatának elvégzésére vonatkozó útmutató.*

10. Az egyezmény orvosi vizsgálatra vonatkozó rendelkezéseinek az alkalmazása alól felmentett halászok esetében az illetékes hatóság köteles megfelelő intézkedéseket tenni annak érdekében, hogy munkahelyi biztonsági és egészségügyi szempontból egészségügyi felügyeletet biztosítson.

Kompetencia és képzés

11. A Tagok kötelesek:

(a) figyelembe venni az általánosan elfogadott nemzetközi szabványokat a halászok képzése és kompetenciái vonatkozásában, amikor meghatározzák a kapitányok, első tisztek, a műszaki személyzet és egyéb, a halászhajók fedélzetén dolgozó személyek esetében szükséges kompetenciákat;

(b) a halászok szakképzése tekintetében az alábbi kérdésekkel foglalkozni: nemzeti tervezés és adminisztráció, ideértve a vonatkozó tevékenységek koordinálását; finanszírozási és képzési normák; képzési programok, ideértve a szakképzést megelőző képzést, illetve a már dolgozó halászok rövid képzési kurzusait is; a képzés módszerei; valamint nemzetközi együttműködés; továbbá

(c) biztosítani, hogy a képzéshez való hozzáférés tekintetében hátrányos megkülönböztetés ne állhasson fenn.

II. RÉSZ – SZOLGÁLATI FELTÉTELEK

A szolgálat nyilvántartása

12. Az egyes szerződések végén az adott szerződésre vonatkozóan az érintett halásznak szolgálati nyilvántartást kell rendelkezésre bocsátani, vagy azt a halászok szolgálati jegyzékébe be kell vezetni.

Egyedi intézkedések

13. Az Egyezmény hatálya alá nem tartozó halászok esetében az illetékes hatóságnak olyan intézkedéseket kell tennie, melyek útján megfelelő védelmet nyújt a munkakörülmények és az esetleges jogviták rendezése tekintetében.

A halászok fizetése

14. Arra meghatározott feltételek mellett a halászok legyenek jogosultak jövedelmükből előlegben részesülni.

15. A legalább 24 méter hosszú hajók esetében az összes halász legyen jogosult a nemzeti törvények, jogszabályok vagy kollektív megállapodások szerinti minimumbérre.

III. RÉSZ – ELSZÁLLÁSOLÁS

16. A vonatkozó követelmények vagy irányelvek meghatározásakor, az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a hajók fedélzetén dolgozó vagy élő személyekre vonatkozó, az elszállásolást, étkezést, egészségügyet és higiénát szabályozó nemzetközi alapelveket, ideértve a (FAO/ILO/IMO) *Halászokra és halászhajókra vonatkozó biztonsági Kódexet* és a (FAO/ILO/IMO) *Kis halászhajók tervezésének, építésének és felszerelésének önkéntes útmutatóit*.

17. Az illetékes hatóságnak együtt kell működnie az érintett szervezetekkel és ügynökségekkel a kapcsolódó oktatási anyagok kidolgozása és terjesztése, a fedélzeten történő tájékoztatás, valamint a halászhajók fedélzetén a biztonságos és egészséges elszállásolást és étkezést érintő iránymutatás érdekében.

18. A legénység szállásának az illetékes hatóság által megkívánt felülvizsgálatát az egyéb célokat szolgáló kezdeti vagy időszakos felmérésekkel vagy felülvizsgálatokkal együtt kell elvégezni.

Tervezés és építés

19. A legénység elszállásolását szolgáló terek feletti nyitott fedélzetrészekhez, a hálókamrák és legénységi étkezdék válaszfalaihoz, a gépek burkolatához, valamint a hajókonyhák határoló válaszfalaihoz és a hőt termelő egyéb terekhez megfelelő szigetelést

kell biztosítani, és – szükség szerint meg kell gátolni a hálókamrákra, légénységi helyiségekre, pihenő helyiségekre és átjárókra ható kondenzációt vagy túlmelegedést.

20. A használati gőz- és melegvízcövek hőhatásai ellen védelem biztosítandó. A fő gőz- és elszívócsövek nem vezethetők keresztül a légénységi szálláshelyeken vagy a légénységi szálláshelyekre vezető folyosókon. Ahol ez nem kerülhető el, a csöveket megfelelőképpen kell szigetelni és burkolni.

21. A szállásterekben használt anyagok és berendezési tárgyak legyenek nedvességállóak, azokat könnyen lehessen tisztán tartani, és ne adjanak teret a férgek megtelepedésének.

Zaj és rázkódás

22. A munka- és élettereknek az illetékes hatóságok által szabályozott zajszintje feleljen meg a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a munkahelyek környezeti tényezőire megállapított kitettségi szintekre vonatkozó irányelveinek, továbbá – amennyiben lehetséges – a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által ajánlott, vonatkozó védelmi szintnek, illetve bármely későbbi kiegészítésnek és pótlólagos normának, mely a hajók fedélzetén elfogadható zajszintekkel foglalkozik.

23. Az illetékes nemzetközi testületekkel, valamint a halászhajó-tulajdonosok és halászok szervezeteinek képviselőivel együttműködésben, továbbá a vonatkozó nemzetközi szabványok figyelembe vétele mellett az illetékes hatóság folyamatosan vizsgálja a halászhajók fedélzetén jellemző rázkódás problémáját azzal a céllal, hogy lehetőség szerint javítsák a halászok védelmét a rázkódás ártalmas hatásaitól.

(1) Az ilyen vizsgálatok terjedjenek ki a túlzott rázkódásnak való kitettség hatásaira a halászok egészsége és kényelme tekintetében, valamint azon intézkedések előírását vagy javasolását, melyek a halászok védelme érdekében a halászhajókon előírják a rázkódás csökkentését.

(2) A rázkódás, illetve a kapcsolódó hatások mérséklése érdekében tett intézkedések magukban foglalják:

(a) a halászok tájékoztatását a rázkódásnak való hosszan tartó kitettség miatt az egészségükre leselkedő veszélyekről

(b) szükség szerint jóváhagyott személyi védőfelszerelések biztosítása a halászok számára; továbbá

(c) kockázatok felmérése és a kitettség csökkentése a hálókamrákban, a légénységi helyiségekben, a pihenő helyiségekben és étkező létesítményekben, továbbá a halászok egyéb szálláshelyein úgy, hogy az ILO *Munkahelyeken a környezeti tényezőkre vonatkozó gyakorlatok szabályzata* és annak későbbi módosításai irányelveinek megfelelő intézkedéseket vezetnek be egyúttal figyelembe véve a munkahelyekre és az életterekre jellemző kitettségek közötti különbségeket.

Fűtés

24. A fűtőrendszer legyen alkalmas a légénységi szálláshelyeken kielégítő hőmérsékleti szint fenntartására a szolgálat során feltehetőleg jellemző, rendes időjárási és éghajlati körülmények között, miként azt az illetékes hatóságok megállapítják, és azt úgy kell

megtervezni, hogy a hőmérséklet ne veszélyeztesse a halászok biztonságát vagy egészségét, illetve a hajó biztonságát.

Világítás

25. A világítás módja ne veszélyeztesse a halászok biztonságát vagy egészségét, illetve a hajó biztonságát.

Hálókamrák

26. Az egyes fekhelyek kényelmes, párnázott aljzattal ellátott matracokkal vagy kombinált matracokkal látandók el, ideértve a rugós alsó részt vagy a rugós matracokat is. A párnázott anyag arra jóváhagyott anyagból készüljön. A fekvőhelyek nem rendezhetők el egymás mellett úgy, hogy az egyes fekhelyek csak másik fekhelyeken keresztül legyenek elérhetőek. Kétszintes fekhelyek esetében az alsó fekhely legalább 0,3 méterrel legyen a padló felett, míg a felső fekhely pormentes aljzattal szerelendő fel, és legyen megközelítőleg félúton az alsó fekhely alja és a fedélzeti gerendák alsó fele között. A fekhelyek nem rendezhetők két szintnél több szintben. A hajó oldalánál lévő fekhelyek esetében csak egyetlen fekhelyszint lehet, amikor az oldallámpa a fekhely felett van.

27. A hálókamrák az oldallámpák árnyékolására függönyökkel szerelendők fel, továbbá azokban tükrök, illemhelyi szükségletekre kisebb helyiségek, könyvvállvány és megfelelő számú kabátakasztó helyezendő el.

28. Lehetőség szerint a legénység tagjainak a fekhelyei úgy rendezendők el, hogy az őrszolgálat elkülönítve legyen, továbbá a napközbeni szolgálatot ellátó legénység ne kerüljön egy szobába az örökkel.

29. A legalább 24 méteres hajókon a férfiaknak és nőknek külön hálókamrák biztosítandók.

Vizesblokki felszerelések

30. A vizesblokki felszerelések terei feleljenek meg az alábbiaknak:

(a) arra jóváhagyott, időálló anyagból készült padlók, melyek könnyen tisztíthatóak, és nedvességállóak, illetve megfelelő lefolyással rendelkeznek;

(b) acélból vagy más, arra jóváhagyott anyagból készült válaszfalak, melyek a fedélzet szintje felett legalább 0,23 méterig vízállóak;

(c) megfelelő világítás, fűtés és szellőzés; továbbá

(d) megfelelő méretű ejtőcsövek és szennyvízcsövek, melyek úgy kerülnek kiépítésre, hogy minimalizálható legyen a dugulás kockázata, illetve az elősegítse a tisztítást; az ilyen csövek nem vezethetők keresztül friss vizet vagy ivóvizet tartalmazó tartályokon, továbbá lehetőség szerint nem vezethetők el a legénységi helyiségek vagy hálókamrák légtérében.

31. Az illemhelyek arra jóváhagyott típusúak legyenek, illetve azokat el kell látni bőséges, minden esetben rendelkezésre álló és önállóan szabályozható vízellátással. Lehetőség szerint azok úgy helyezkedjenek el, hogy kényelmesen megközelíthetőek legyenek,

jöllehet elkülönüljenek a hálókamráktól és a mosdóktól. Amennyiben valamely fülkében egynél több illemhely van, az illemhelyeket egymástól megfelelőképpen el kell választani, hogy az egyedüllét biztosítható legyen.

32. A férfiaknak és nőknek külön vizesblokki felszerelések biztosítandóak.

Pihenési lehetőségek

33. Ahol pihenési lehetőségekre van szükség, azok berendezése legalább tartalmazzon egy könyvszekrényt, továbbá olvasásra, írásra és – lehetőség szerint – játékokra alkalmas felszereléseket. A pihenési lehetőségeket és szolgáltatásokat rendszeresen felül kell vizsgálni, biztosítandó, hogy azok a halászok vonatkozó igényeinek a műszaki, működési és egyéb fejlődésből eredő változásai tükrében is megfelelőek maradjanak. Ahol kivitelezhető, mérlegelni szükséges az alábbi lehetőségeknek a halászok számára való ingyenes biztosítását:

(a) dohányzó;

(b) TV nézés és rádióadások vétele;

(c) filmek vagy videofilmek kivetítése, melyekből az út időtartamának megfelelő készlet tartandó, továbbá azok – szükség szerint – indokolt időközönként cserélendők;

(d) sportfelszerelések, ideértve a testedző felszereléseket, táblajátékokat és a fedélzeten művelhető játékokat is;

(e) szakirányú és más könyvekből álló könyvtár, melyekből az út időtartamának megfelelő készlet tartandó, továbbá azok – szükség szerint – indokolt időközönként cserélendők;

(f) kikapcsolódást szolgáló kézműves lehetőségek; továbbá

(g) elektromos berendezések, így például rádió, televízió, videofelvevő, DVD/CD-lejátszó, személyi számítógép és szoftverek, valamint kazettás magnó/felvevő/lejátszó.

Étkezés

34. A szakácsként alkalmazott halászok a fedélzeten betöltött állásuknak megfelelő képzéssel és képzettséggel rendelkezzenek.

IV. RÉSZ – ORVOSI ELLÁTÁS, EGÉSZSÉGVÉDELEM ÉS TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS

Orvosi ellátás a fedélzeten

35. Az illetékes hatóságok állapítsák meg az adott kockázatoknak megfelelő, a halászhajókon elhelyezendő orvosi készletek és felszerelések listáját; az ilyen lista tartalmazza a nők higiéniai védelmének eszközeit is diszkrét, környezetbarát kiszerelésben.

36. A legalább 100 halással hajózó halászhajók legalább egy képesített orvossal rendelkezzenek a fedélzeten.

37. A halászok képzésben részesüljenek alapvető elsősegélynyújtásban a vonatkozó nemzeti törvényeknek és jogszabályoknak megfelelően, tekintettel a kapcsolódó nemzetközi okmányokra is.

38. Szabvány orvosi jelentési nyomtatvány alakítandó ki az orvosi és egyéb kapcsolódó információk bizalmas cseréjének a megkönnyítésére a halászhajó és a part között az egyes halászok vonatkozásában, betegség vagy sérülés esetén.

39. A 24 métert meghaladó hosszúságú hajók esetében az egyezmény 32. cikkének rendelkezésein túl az alábbi szempontok veendőek figyelembe:

- (a) a fedélzeten tartandó orvosi felszerelések és készletek előírásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az adott területre vonatkozó nemzetközi ajánlásokat, így azokat, melyeket a (ILO/IMO/WHO) Nemzetközi egészségügyi útmutató hajókhoz és az (WHO) Alapvető gyógyszerek listája legutóbbi kiadásai tartalmaznak, valamint megfelelnek az orvosi ismeretek és a jóváhagyott kezelési módszerek fejlődésének;
- (b) az orvosi felszerelések és készletek felülvizsgálatára legalább 12 hónaponként kerül sor; a felülvizsgálatot végző személynek biztosítania kell, hogy ellenőrzésre kerüljön az összes gyógyszer eltarthatósága és tárolási körülményei, a gyógyszeres láda tartalma felsorolásra kerüljön, továbbá megfeleljen a nemzeti szinten alkalmazott egészségügyi útmutatásnak, bármely alkalmazott márkanév mellett címkéken feltüntetésre kerüljenek a gyógyszerkészletek generikus nevei a kapcsolódó eltarthatósággal és tárolási körülményekkel együtt;
- (c) az egészségügyi útmutató részletezze, hogy az orvosi felszerelések és készletek tartalma hogyan használható fel, és az úgy alakítandó ki, hogy az orvosi személyzetten kívül mások is gondozni tudják a fedélzeten lévő betegeket vagy sérülteket a rádióon vagy műholdas kommunikációs kapcsolaton keresztül kapott orvosi tanácsok alkalmazása mellett vagy a nélkül is; az útmutató úgy alakítandó ki, hogy az figyelembe vegye az adott területre vonatkozó nemzetközi ajánlásokat, így azokat, melyeket a (ILO/IMO/WHO) Nemzetközi egészségügyi útmutató hajókhoz és az (IMO) Orvosi elsősegély útmutató veszélyes árukat érintő balesetek esetére legutóbbi kiadásai tartalmaznak; továbbá
- (d) a rádióon vagy műholdas kommunikációs kapcsolaton keresztül kapott orvosi tanácsok térítés nélkül álljanak rendelkezésre az össze hajó számára tekintet nélkül, hogy azok milyen zászló alatt hajóznak.

Munkahelyi biztonság és egészségügy

Kutatás, információk átadása és konzultáció

40. A halászok biztonságának és egészségének folyamatos javításához való hozzájárulásként a Tagoknak megfelelő eljárásokat és programokat kell bevezetniük a halászhajók fedélzetén a balesetek megelőzésére, melyek egyúttal gondoskodnak a munkahelyi biztonsággal és egészséggel kapcsolatos anyagok, kutatások és elemzések összegyűjtéséről, illetve terjesztéséről, és egyúttal figyelembe veszik a munkahelyi biztonság és egészségügy területén történt technológiai fejlődést és meglévő ismereteket, továbbá a vonatkozó nemzetközi normákat is.

41. Az illetékes hatóságok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy rendszeres konzultációra kerüljön sor biztonsági és egészségügyi kérdésekben azzal a céllal, hogy garantálható legyen, hogy az összes érintett személyt ésszerű keretek között tájékoztassák az adott területre jellemző nemzeti szintű, nemzetközi és egyéb előrelépésekről, valamint azok potenciális alkalmazhatóságáról a Tagok zászlaja alatt hajózó halászhajókon.

42. Annak biztosításakor, hogy a halászhajó-tulajdonosok, kapitányok, halászok és egyéb érintett személyek elégséges és megfelelő útmutatást, képzési anyagokat vagy egyéb megfelelő információt kapjanak, az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a vonatkozó nemzetközi normákat, szabályzatokat, útmutatókat és más információkat. Ebben a körben az illetékes hatóságok szem előtt tartják és hasznosítják a halászati ágazatban a biztonságra és egészségügyre vonatkozó nemzetközi kutatásokat és útmutatást, ideértve általánosságban véve a halászhajók fedélzetén végzett munkára esetlegesen alkalmazható munkahelyi biztonságra és egészségügyre vonatkozó ismereteket.

43. Az egyes kockázatokra vonatkozó információkra fel kell hívni az összes halász és a fedélzetén tartózkodó más személyek figyelmét hivatalos, a vonatkozó utasításokat vagy útmutatást tartalmazó hirdetemények útján, illetve egyéb, arra megfelelő eszközzel.

44. A munkahelyi biztonsággal és egészségüggyel foglalkozó közös bizottságok hozandóak létre:

- (e) a parton; vagy
- (f) a halászhajókon konzultációt követően, amennyiben azt az illetékes hatóságok ekként határozzák meg, miként az a hajó fedélzetén lévő halászok számának tükrében indokolt.

Munkahelyi biztonsági és egészségügyi irányítási rendszerek

45. A halászati ágazatban a biztonságra és egészségügyre vonatkozó módszerek és programok kialakításakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a munkahelyi biztonsági és egészségügyi irányítási rendszerekre vonatkozó nemzetközi útmutatásokat, ideértve az *Irányelvek munkahelyi biztonsági és egészségügyi irányítási rendszerekhez, ILO-OSH 2001* című dokumentumot.

Kockázatértékelés

46. (1) A halászattal kapcsolatos kockázatértékelést lehetőség szerint a halászok vagy azok képviselői bevonásával kell elvégezni, és az az alábbiakat tartalmazza:

- (a) kockázatfelmérés és -kezelés;
- (b) képzés tekintettel az Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által elfogadott Nemzetközi Egyezmény a halászhajók személyzetének képzési, minősítési és őrszolgálati szabványairól, 1995 (STCW-F Egyezmény) III. Fejezetének vonatkozó rendelkezéseire; valamint
- (c) a halászoknak a fedélzetén adandó utasításokra.

(2) Az (1)(a) albekezdés érvényesítése érdekében a Tagok konzultációt követően olyan törvényeket, jogszabályi rendelkezéseket és más intézkedéseket hoznak, melyek szükségessé teszik:

- (d) az összes halász rendszeres és aktív részvételét a biztonság és egészségügy javítása érdekében úgy, hogy folyamatosan azonosítják a veszélyeket, felméri a kockázatokat és egyúttal biztonságirányításon keresztül intézkednek a kockázatok kezelése tekintetében;
- (e) valamely munkahelyi biztonsági és egészségügyi irányítási rendszert, mely magában foglalja a munkahelyi biztonsági és egészségügyi eljárásokat, a halászok részvételére vonatkozó rendelkezéseket, valamint azon rendelkezéseket, melyek a rendszer szervezésére, tervezésére, megvalósítására és értékelésére, továbbá a rendszer javítását célzó intézkedésekre vonatkoznak; valamint
- (f) olyan rendszert, melynek célja a biztonsági és egészségügyi eljárások és program megvalósításának segítése, továbbá a halászok számára egy olyan fórum biztosítása, melynek keretei között azok befolyásolhatják a biztonsági és egészségügyi kérdéseket; a fedélzeti megelőző eljárások úgy alakítandók ki, hogy azok bevonják a halászokat a veszélyek és potenciális veszélyek azonosításába, illetve az ilyen veszélyek mérséklésére és megszüntetésére irányuló intézkedések megvalósításába.

(3) Az (1)(a). alpontban hivatkozott rendelkezések kidolgozásakor a Tagoknak figyelembe kell venniük a vonatkozó nemzetközi okmányokat a kockázatfelmérés és -kezelés tárgyában.

Műszaki specifikációk

47. A Tagoknak az alábbi kérdéskörökkel kapcsolatban kell intézkedniük az arra alkalmas mértékben, illetve miként az a halászati szektorra jellemző körülményeknek megfelelően:

- (a) a haláshajók hajózásra való alkalmassága és stabilitása;
- (b) rádiókommunikáció;
- (c) hőmérséklet, szellőzés és világítás a munkaterületeken;
- (d) a fedélzeti felületek csúszósságának a mérséklése;
- (e) gépek biztonsága, ideértve a gépek őrzését;
- (f) a hajó ismertetése a hajót nem ismerő, új halászok és halászati megfigyelők előtt;
- (g) személyi védőfelszerelések;
- (h) tűzoltás és életmentés;
- (i) a hajók megrakodása, illetve lerakodása;
- (j) emelő berendezések;
- (k) horgonyzó és kikötő berendezések;
- (l) biztonság és egészség a szálláshelyeken;

(m) zaj és rázkódás a munkaterületeken;

(n) ergonómia, ideértve a munkaállomások elrendezését, valamint a kézi emelést és anyagmozgatást;

(o) berendezések és eljárások a halak és más tengeri erőforrások fogására, kezelésére, tárolására és feldolgozására;

(p) hajók tervezése, építése és módosítása a munkahelyi biztonság és egészségügy szempontjából;

(q) navigáció és a hajók kezelése;

(r) a hajók fedélzetén használt veszélyes anyagok;

(s) a kikötőkben a halászhajók bejutásának és kilépésének biztonságos eszközei;

(t) fiatalokra vonatkozó egyedi biztonsági és egészségügyi követelmények;

(u) kimerülés megelőzése; valamint

(v) a biztonsággal és egészséggel kapcsolatos egyéb kérdések.

48. A halászhajók fedélzetén a biztonsággal és egészségüggyel kapcsolatos technikai normákra vonatkozó törvények, jogszabályok vagy egyéb intézkedések kidolgozásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell vennie a (FAO/ILO/IMO) *Halászkokra és halászhajókra vonatkozó biztonsági szabályzat, (A. rész)* legutóbbi kiadását.

Foglalkozási betegségek jegyzékének kidolgozása.

49. A Tagok kötelesek kidolgozni azon betegségek jegyzékét, melyek ismertén a halászati ágazatban felmerülő veszélyes anyagoknak vagy körülményeknek való kitettségéből erednek.

Társadalombiztosítás

50. Annak érdekében, hogy a társadalombiztosítás védelme az összes halászra fokozatosan kiterjesztésre kerüljön, a Tagok az alábbiak tekintetében kötelesek frissített információkat nyilvántartani:

(a) a biztosított halászok százalékos aránya;

(b) a biztosított események köre; és

(c) a juttatások szintje.

51. Az Egyezmény 34. cikke alapján védett minden személynek jogában áll fellebbezéssel élni, amennyiben valamely juttatást számára elutasítanak, esetleg számára hátrányos módon állapítják meg valamely juttatás minőségét vagy mennyiségét.

52. Az Egyezmény 38. és 39. cikkében hivatkozott védelem a biztosított események teljes körére nyújtandó.

V. RÉSZ – EGYÉB RENDELKEZÉSEK

53. Az illetékes hatóságok kötelesek az arra jogosított tisztviselők számára felülvizsgálati eljárásokat kidolgozni annak érdekében, hogy az Egyezmény 43. cikke 2. bekezdésében meghatározott intézkedések megvalósíthatóak legyenek.

54. A Tagok a lehető legteljesebb mértékben együttműködnek egymással a jelen ajánlás 53. bekezdésében hivatkozott eljárásokra vonatkozó, nemzetközileg elfogadott irányelvek átvétele tekintetében.

55. Saját kizárólagos gazdasági övezetében halászati engedély adásakor bármely kikötői államnak minősülő Tag megkövetelheti, hogy a halászhalók feleljenek meg az Egyezmény előírásainak. Amennyiben az ilyen engedélyeket tengerparti Államok adják ki, az ilyen Államoknak figyelembe kell vennie az olyan igazolásokat és egyéb érvényes dokumentumokat, melyek szerint az adott hajót az illetékes hatóság vagy annak nevében eljáró szerv felülvizsgálta, és megállapította az Egyezmény rendelkezéseinek való megfelelést.